

મોક્ષાર્થિના પ્રત્યહં જ્ઞાનવૃદ્ધિઃ કાર્યા ।

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

卐卐卐卐

卐卐卐卐

પોષ

પોષ

પુસ્તક દર મુ

વીર સંવત

૨૫૦૧

અંક ૩

૭ મી ફેબ્રુ.

વિ. સંવત

૧૯૭૫

૨૦૩૧

ભારતર શા. હે. દેસાઈ

卐卐卐卐

卐卐卐卐

:- પ્રગટ કર્તા :-

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા :: ભાવનગર.

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ : : વર્ષ ૯૦ સુ : : વાર્ષિક લવાજમ
પોસ્ટેજ સહિત ૫-૨૫

અનુક્રમણિકા

ક્રમ	લેખ	લેખક	પા.નં.
૧.	નિરાશા	વસંત	૩
૨.	શ્રી જય શંખેશ્વરા પાર્શ્વનાથ	લેખક : શરણાથી	૪
૩.	શ્રી જૈન રામાયણ	શ્રી ત્રિપટિશલાકા પુરૂષ ચરિત્રમાંથી	૫
૪.	ધર્માત્મા પૂ કુંવરજીભાઈ આણંદજી	અમરચંદ માવજી શાહ	૭
૫.	અંચલગજના પ્રથમ મહત્તર સા. સમયશ્રી	શાહ કરમશી જેતશી જોના	૯
૬.	પાંચ આશય સ્વરૂપ	મુનિ વિવેકચંદ્રવિજય મ. સા.	૧૩
૭.	જૈનોના પર્વો અને તેનો ટુંકો ઇતિહાસ	સ્વ. વકીલ રાયાભાઈ મોતીચંદભાઈ	૧૪
૮.	ધર્મદત્ત અને સુરૂપાની કથા	શ્રી ધર્મિભલકુમાર ચરિત ભાષાંતરમાંથી	૧૫
૯.	વિશ્વમાન્ય ધર્મ (દોહરા)	શાહ ચતુર્ભુજ હરજીવનદાસ	૧૬

રજીસ્ટ્રેશન ઓફ ન્યુસપેપર્સ (સેન્ટ્રલ) ફોર્મ-૪ સરકારી નિયમ ૮ પ્રમાણે
“શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ” માસિકના સંબંધમાં નીચેની વિગતો પ્રગટ કરવામાં આવે છે.

૧. પ્રસિદ્ધ સ્થળ : શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા, કાંટાવાળો ડેલો-ભાવનગર
૨. પ્રસિદ્ધક્રમ : દર અંગ્રેજી મહિનાની સાતમી તારીખે.
૩. સુદ્રકતું નામ : ગાંધી ફોર્મ-૬ જોડીદાસ, પ્રો. અરૂણોદય પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ, ભાવનગર
કથા દેશના ભારતીય
૪. પ્રકાશકતું નામ : જયંતીલાલ મગનલાલ શાહ, ડેકાથું-શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા
કથા દેશના-ભારતીય.
૫. તારીખનું નામ : ઉપર પ્રમાણે
૬. માસિકના માસિકનું નામ : શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા, કાંટાવાળો ડેલો-ભાવનગર
હું જયંતીલાલ મગનલાલ શાહ આથી જાહેર કરું છું કે ઉપર આપેલી વિગતો
મારી જાણ અને માન્યતા મુજબ ખરાબર છે.

તા. ૭-૨-૭૫

જયંતીલાલ મગનલાલ શાહ.

પુસ્તક ક્ર. મું
અંક ૩ મો

પોષ

વીર સં. ૨૫૦૧
વિક્રમ સં. ૨૦૩૧

નિ રા શા (ગણસ)

અમે હાર્યા તમારાથી, હવે ફાંટો નથી બાકી
ગયું પાણી કુવારાથી, હવે છાંટો નથી બાકી,
ખનીને મદદ પાડી બુમ, ફાટયા કાન દુનિયાના
હવે હાથો પડયા હેઠાં, નથી ઘાંટો રક્ષા બાકી,
નસોમાં ઝેર રેડીને, સુકાવ્યું બુન દુશ્મનનું
ગયા તે હાડના સાંધા, હવે કાંટો નથી બાકી,
ગગન ભેદી દીવાલોને. ગળવી અંતરાલે ત્યાં
તણાયા પાણીમાં પાણુ, હવે વાંટો નથી બાકી,
ઉડયા આકાશમાં ઉંચે, ચડયા વાયુ તણે ઘોંટો.
પડયા હેઠા હજારોમાં, હવે રાંટો નથી બાકી,
જગત ભેશે હળરો. આંખથી જે આસુડા દહેશે.
નથા ને શું વધુ ખોશે? હવે આંટો નથી બાકી,

—વસંત

શ્રી જય શંખેશ્વરા પાર્શ્વનાથ

(ગયા અંકથી ચાલુ)

શ્રી શંખેશ્વરાપાર્શ્વનાથાય સદૈવાકોટિં નમન

લેખક : શરણાથી

ઋષભતો જ્ઞાનથી સમજતા હતા કે “કાચુ અનાજ ખાવાથી પેટમાં દુઃખ થાય” છતાં અગ્નિ ઉત્પન્ન થવાનો સમય આવ્યો ન હતો, જેથી તેમણે કહ્યું કે “તમે તેને ચોળીને દ્રાતરા કાઢી નાંખીને ખાઓ.”

કેટલા દિવસ પછી તેમ કરવાથી પણ આહાર પાચન થતા નહીં જેથી ઋષભ આગળ પુનઃ ફરીનાદ કરવા આવ્યા, ત્યારે ઋષભે ફરીને કહ્યું કે તમે એને ચોળી દ્રાતરા કાઢી નાંખીને હાથમાં ઘસી અથવા મુઠીમાં રાખી મુખમાં રાખીને તેને ગરમાવો આવ્યા પછી ખાઓ એટલે મુખ ઘસો.”

તેમ કરવાથી પણ લોકોને પણ મુખ ન થયું અને યુગલીકો દુખી દુખી થઈ ગયા. જેથી વારંવાર ઋષભ આગળ ફરીયાદ કરવા આવ્યા, એક દિવસ વૃક્ષની શાખાના પરસ્પર ઘસવાથી અગ્નિ ઉત્પન્ન થયો. અને તૃણકાષ્ટાદિકને બાળવા લાગ્યો. લોકો યુગલીયાઓ પ્રકાશમાન રત્નના જ્વમથી તેને પકડવા લાગ્યા પણ તેથી તો તેમના હાથ બળવા લાગ્યા, જેથી ફરીયાદ કરવાને તેઓ એકદમ ઋષભ પાસે દોડવા લાગ્યા “ઋષભ! વનમાં કોઈ નવીન અસુર ઉત્પન્ન થયો છે. જે અમને દુઃખ આપે છે. પકડવા બલ પકડતાં પણ નથી.” ઋષભે જ્ઞાનથી બલયુ? “સ્નિગ્ધ અને રૂક્ષ કાળના પ્રભાવે-દોષે કરીને તેના મગવાથી અગ્નિ ઉત્પન્ન થયો છે.

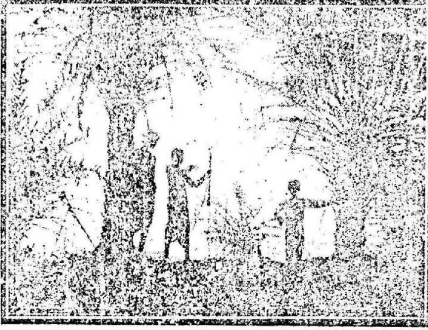
કેમકે એકાંત રૂક્ષકાલ કે એકાન્ત સ્નિગ્ધ કાલનાં અગ્નિ ઉત્પન્ન થતો નથી પછી તેનો વિધી બનાવ્યો. અને અનાજને તેમાં પડાવીને કેમ ખાવું તે શીખવ્યું. ભોળા યુગલીકો વનનીએ ખાવા યોગ્ય ઔષધીઓ અગ્નિમાં નાંખીને તેની પાસે પાછી માગવા લાગ્યા. પણ તેતો બળીને ભસ્મ થઈ ગઈ. જેથી પાછા ફરીયાદ કરવાને ઋષભ પાસે દોડી આવ્યા.

એ સમયે ઋષભ હાથી ઉપર બેસીને બહાર ઉદ્યાન તરફ ફરવા જતા હતા ત્યાં
(ક્રમશઃ)

શ્રી જૈન રામાયણ

(ગયા અંકથી ચાલુ)

—શ્રી નિખળિશક્તાકા પુરૂષ ચરિત્રમાંથી

તેમાં અજૈયંત્ર્ય એ શબ્દનો
‘મેં ઠાથી યજ કરવો’ એવો અર્થ
તે શિખવતો હતો તે સાંભળી
મેં તેને કહ્યું—“અરે ભાઈ!
બ્રાંતિથી તું આવું જાઉં કેમ
જોલો છે? આપણા ગુરુએ તો
અજ પદનો અર્થ એવો બતાવ્યો
છે કે ત્રણ વર્ષનું જાનું ધાન્ય
કે જે ફરી વાર ઊગતું નથી તે
અજ કહેવાય છે કારણ કે તેની

વ્યુત્પત્તિ એવી છે કે “ન જાયતે इति अजा” જે ન ઉત્પન્ન થાય (ઊગે નહીં) તે અજ કહેવાય છે. આ પ્રમાણે આપણા ગુરુએ બતાવેલી વ્યાખ્યા તું શા માટે ભૂલી ગયો?”
પર્વત જોડ્યો કે—“મારા પિતા-ગુરુએ એવું કહ્યું જ નથી તેમણે તો અજનો અર્થ ‘મેવ’
(મેં ઠા) જ કહેલો છે, અને નિઘંટુ (કોષ)માં પણ તેમજ છે.” મેં કહ્યું કે—“શબ્દોના
અર્થોની કલ્પના મુખ્ય અને ગૌણ એમ બે પ્રકારની હોય છે, તેમાં ગુરુએ અહીં ગૌણ
અર્થ કહેલો છે. વળી ગુરુ ધર્મનો જ ઉપદેશ કરનાર હોય છે અને ધર્માત્મક વચન તે
જ વેદ કહેવાય છે; માટે હે મિત્ર! તે જોનેને અન્યથા કરીને તું પાપ ઉપાર્જન કર
નહિ, ત્યારે પર્વત આગ્રેપથી જોડ્યો—“અરે! ગુરુએ તો અજ શબ્દનો અર્થ ‘મેં ઠા’ જ કહેલો
છે, તે છતાં ગુરુનો ઉપદેશ અને શબ્દનો અર્થ જોલતા નથી માટે આપણા વચ્ચે પાત-
પોતાના પક્ષનું સ્થાપન કરવામાં જે જોટો ઠરે તેની જિહ્વા છેદવાની પ્રતિજ્ઞા થાઓ;
અને આપણા બંનેની વચ્ચે આપણા સહાધ્યાથી અને સત્યવાદી વસુરાબ્દને પ્રમાણિક ઠરાવો.”
તે સાંભળી મેં તે પ્રમાણે કબ્બૂલ રાખ્યું, કારણ કે સત્યવાદીઓને શ્રેય હોતો નથી.

આ પ્રતિજ્ઞાની ખબર થતાં પર્વતને તેની માતાએ એકાંતમાં કહ્યું કે—“હે પુત્ર! ‘અજ’
એટલે ત્રણ વર્ષનું ધાન્ય’ એવું મેં પણ તારા પિતા પાસેથી ઘરનું કામકાજ કરતાં સાંભળ્યું
હતું; તેથી તે ગર્વથી જે આ જિહ્વા છેદવાની પ્રતિજ્ઞા કરી તે સાફ કચું નથી; કારણ
કે અવિચારિત કાર્યના કરનારા વિપત્તિનું સ્થાન થઈ પડે છે.” પર્વત જોડ્યો કે—“હે માતા!
હું તો પ્રતિજ્ઞા કરી ચૂક્યો છું તેથી હવે જે થયું તે થયું; મારો નિશ્ચય ફરવાનો નથી.”
પછી પોતાના પુત્ર પર્વતને પ્રાપ્ત થવાનાં કષ્ટની પીડાથી હૃદયમાં આકુળવ્યાકુળ થતી તેની
માતા વસુરાબ્દ પાસે આવી, કારણ કે પુત્રને માટે પ્રાણી શું ન કરે?

卐-(૫)-卐

પર્વતની માતાને જોઈ વસુરાજ બોલ્યો-‘હે માતા ! આજે તમારા દર્શનથી મારે ક્ષીરકદંબ ગુરુના દર્શન થયા છે. કહો, તમારું હું શું કામ કરું ? અથવા તમને શું આપું ?’ તે બોલી-‘હે રાજા ! મને પુત્રરૂપ ભિક્ષા આપો હે વત્સ ! પુત્ર વિના મારે બીજાં ધનધાન્ય શા કામનાં છે ?’ વસુ બોલ્યો-‘માતા ! તમારો પુત્ર પર્વત મારે પાળવા યોગ્ય અને પૂજવા યોગ્ય છે, કારણ કે ગુરુની જેમ ગુરુના પુત્રની સાથે પશુ વર્તનું જોઈએ’ જેમ વેદ કહે છે.

હે માતા ! આજે અકાળે રાપ ધરનારા કાળે કોનું પાનું ઉખેળ્યું છે ? મારા ભાઈ પર્વતને કોણ મારવા ઇચ્છે છે? કહો તમે કેમ આનુર ઘઈ ગયા છો ? આ પ્રમાણે પૂછવાથી તેણે બ્રજ શબ્દની વ્યાખ્યાનું વૃત્તાંત, પુત્રની પ્રતિજ્ઞા અને તેમાં તમારું પ્રમાણિક પાણું-એ સર્વ વાતો જણાવી અને પ્રાર્થના કરી કે-‘વત્સ ! તારા ભાઈ પર્વતની રક્ષા કરવાને માટે તું ‘બ્રજ’ શબ્દનો અર્થ : ‘મેંદા’ એવો કર; કારણ કે મોટા પુરૂષો પ્રાણથી પણ બીજાનો ઉપકાર કરે છે તો વચનથી કેમ ન કરે ?’ તે સાંભળી વસુરાજ બોલ્યો-‘હે માતા ! હું મિથ્યા વચન શા માટે બોલું ? કારણ કે સત્યવાદી પુરૂષો પ્રાણનો નાશ થાય તો પણ અસત્ય બોલતા નથી.

પાપથી ભય પામનારા પુરૂષે સામાન્ય પણ અસત્ય બોલવું નહિ, તો આ ગુરુની વાણીને અન્યથા કરવાવાળી કુટ સાક્ષી આપવી તેની તો શી વાત કરવી ? માનાએ કહ્યું ‘કાં તો ગુરુના પુત્રનું માન રાખી તેને બચાવ અથવા સત્યવ્રતનો આગ્રહ રાખી ગમે તે કર’ આવાં સરોષ વચન સાંભળીને વસુએ ગુરુપુત્રનું માન રાખવાનું કબૂલ કર્યું, એટલે ક્ષીરકદંબ ગુરુની પતિ હર્ષ પામીને પોતાને ઘેર આવી. પછી હું અને પર્વત બંને વસુરાજની પર્ષદમાં ગયા.

વસુરાજની સભામાં મધ્યસ્થ ગુણવંદ શોભનારા સભ્યજનો અને સત્અસત્ વાદરૂપ ક્ષીર અને નીરનો ભેદ કરવામાં હંસ જેવા વાદીઓ એકઠા મળેલા હતા. વસુરાજ ગગનમાં ચંદ્રની જેમ પેલી આકાશ જેવી સ્ફટિક શિલાની વેદી પર રહેલા સિંહાસન પર સભાપતિ થઈને બેઠો હતો. તેમને મેં અને પર્વતે બ્રજ શબ્દની વ્યાખ્યાનો પોતપોતાનો જે પક્ષ હતો તે કહી સંભળાવ્યો, અને કહ્યું કે-‘હે સત્યવાદી ! આમાં જે સત્ય હોય તે કહો.’ તે વખતે બીજા વૃદ્ધ વિપ્રોએ રાજાને કહ્યું કે-‘હે રાજા ! આ વિવાદ તો તમારી ઉપર જ છે. ભૂમિ અને આકાશમાં સૂર્યની જેમ આ બંને વચ્ચે તમે પ્રમાણિક સાક્ષી છો. ઘટ વિગેરે જે દશ દિવ્ય# છે તે સત્યથી રહેલા છે. સત્યથી રહેલા મેઘ વર્ષા છે અને સૂર્યથી દેવતા સિદ્ધિ થાય છે. હે રાજા ! તમારાથી જ આ સર્વ લોક સત્યમાં રહેલો છે, તેથી આ વિષે તમને શું કહીએ ? જે તમારા સત્ય વ્રતને યોગ્ય હોય તે કહો.’ આવા વચન સાંભળ્યા છતાં પણ પોતાની સત્યપણાની પ્રસિદ્ધિને છોડી દહને વસુરાજને કહ્યું- (કમશ)

ધર્મતિમા પૂ. શ્રી હુંવરજીભાઈ આણંદજી.

અંતિમ જીવનયાત્રાનો પ્રસંગ....

(ગયાઅંકનું ચાલુ)

લેખક:-અમરચંદ સાવજી શાહ

હાહા કહે અમરચંદ તારી વાત સાચી છે પણ ઘેર બેઠા બેઠા એટલા સમય પસાર થાય નહિ. અકળામણ થાય એટલે કોઈ આવે, બેસે, વાંચે, સમય પસાર થાય, અને આનંદ આવે મેં જાણ્યું કે હાહા મને આશ્રય થાય છે કે તમે તો શાશ્વતે જીવે પાર વાંચ્યા છે અમૃત પીધેને બેઠા છો તમેતો સેવાયુગ ભકિતમાં જીવન ગાળ્યું છે. પુણ્ય શુભ મહારાજોને સત્સંગ સેવ્યો છે તમારે તો હવે કુદરતી અમૃત અનુક્રાંતને યોગ પ્રાપ્ત થયો છે, તમારે કોઈની જરૂર ન પડવી ન જોઈએ. તમે પોતે જ તમારા આત્મા સાથે આત્માનંદ લઈ શકો તેવી તમારી પાસે સુદી છે.

હાહા સરળભાવથી બોલ્યા અમરચંદ તારી વાત સાચી છે પણ મારી યોગ અધ્યાત્મમાં ચાંચ જુગી નથી. સચિત્ર કુરુવિનયજી મહારાજે જ્ઞાનસ્તર ચ-અર્થ ૧૮ અષ્ટકનાં લખ્યા, પછીનાં મને લખવા આજ્ઞા કરી, તે વખતે જ્યારે યોગાષ્ટક લખવાનું આવ્યું, ધ્યાનાષ્ટક લખવાનું આવ્યું, ત્યારે મેં શ્રી મોતીચંદભાઈ ગીરધરલાદને તે લખવા જણાવેલ તું કહે તો-ગણિતોનું યોગ, કયાનું યોગ. ચરણાકરણાનું યોગ, આંગળીને વેઢે ગણાવી દઈ પછી દ્રવ્યાનુયોગ ગંભીર વિષય છે. ધ્યાન યોગમાં પ્રવૃત્તિ આ બધી પ્રવૃત્તિમાં એકી થઈ છે, હવે તું કાંઈ જાણતા હો તો જણાવ.

મેં જાણ્યું હાહા તમેને એક સરળ માર્ગ આચાર્ય કેસરસૂરિએ દર્શાવેલ તે સમજવું તમેએ સેવા પૂજા જીવ ન કરી છે તેનું જ્ઞાન આ અવસ્થામાં મેળવવાનું છે. બોલો તમે અંતર્યક્ષુથી કયા ભગવાને હૃદયકમળ ઉપર તુરત સ્થાપન કરી શકો છો ? હાહાએ જાણવું કે મને મોટા દેરાસરજીમાં જે આદીશ્વરભગવાન છે તે તુરત ધારણમાં આવી જાય છે, અને બીજા પૂજ્ય વૃદ્ધિયદ્રજી મહારાજની મૂર્તિ આવી જાય છે.

મેં જાણવું હાહા તમારે જોવે તો બેઠાબેઠા, જોવે તો સુતા સુતા, દેહભાવ ભૂડી જઈને આત્મભાવમાં આસન કરી તમારા હૃદયકમળના સિંહાસન ઉપર આદિશ્વર ભગવાનને બીરા-જમાન કરવા તેઓ કમળ ઉપર બેઠેલા છે, તમે તેની સમીપે પદાસન વાળી બેઠા છો, તેમ ચીંતવવું પછી તમારે એ ભગવાનની સ્તુતી કરવી, અષ્ટપ્રકારી પૂજા કરવી, જે રીતે પહેલા કરતા તે રીતે માનસીક પૂજા કરવી, ઉપયોગમાં ધારણા બરાબર રાખવી, પછી એકાગ્રતા કરી તેની સમીપ બેસી કાકિસંગ ધ્યાન કરવું, એ ધ્યાન તુરી જાય એટલે ભગવાન અદ્વૈત થઈ જાય. તમે પણ સુઈ જાવો આરામ લઈ દ્યો શાંત નિદ્રામાં આત્માની

૬૫-(૭)-૬૫

૮]

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

[પોષ

પ્રસન્નતાનો આનંદ અનુભવાશે. પછી ગુરૂત્વ આ બંધન લઈ તેની સેવા ભક્તિ વૈયાક્રમ કરવી આમ આ બંધન બદલાવી માનસીક ધ્યાન કરવાથી તમારો સમય સંવર નિર્જરા ભાવમાં પસાર થઈ જશે.

તેઓશ્રીને આ વાત બહુ ગમી ગઈ અને તેનો પ્રયોગ પણ શરૂ કરી દીધો. મહાન આત્મા હતા. ૮૦ વર્ષની ઉંમર હતી મારી ઉંમર ૩૫ વર્ષની હતી મેં નાનેમોઢે મોટી વાતો કરી છતાં દાદાની નિખાલસતાને સરલતા બાળક પાસેથી પણ જ્ઞાન લેવાની તેમનીવૃત્તિથી હું પ્રભાવીત થયો હતો.

પાંજરાપોળનો રિપોર્ટ સં. ૨૦૦૧નાં પોષ માસમાં પોષ્ટ કરીને હું દાદાને સાંજે મળવા ગયો. દાદા ખુશી થયા ‘અમરચંદ તે મારે માથેથી મોટો બોલે ઉતાર્યો મને શાંતિ થઈ હવે બીજી વાત કહું જે ધ્યાન પ્રયોગ શરૂ કર્યો છે તેનથી મને ખુબ જ શાંતિ મળી છે, હવે કોઈ આવે કે ન આવે તેની મને કાંઈ જરૂર પડતી નથી, મને સંતોષ થયો.

તેમના સ્વર્ગવાપ્તના દિવસે સોમવાર હતો પોષ માસ હતો મારે સીહોર મારા મામાની તિથી ઉપર જવાનું હતું. જોટરે સવારે મળવા ગયો ત્યાં તેઓ તેમની બેઠકની બાજુની રૂમમાં ધોતીયું આદી એકલા સુતેલા, કોઈ પાસે ન હતું, મેં દાદાને જગાડ્યા નહી, તેમના પગ ઉઘાડા હતા. મને કુદરતી ભાસ થયો કે દાદા આજે નથી હું મધ્યા સિવાય નીચે આવ્યો શ્રી નગિનભાઈના પતિને વાત કરી કે આજે દાદા આપણા નથી. તમારે કહેવરાવતું હોય તેને કહેરાવી દો, દાદાને મળી બંધ તેઓ જૈન સમાજના જ નહીં પણ ભાવનગરના દાદા છે. બેનને નવઈ લાગી હું સીહોર ગયો રાત્રે સીહોર સમાચાર સાંભળ્યા કે શ્રી કુંવરજીદાદા બપોરે સ્વર્ગવાસ પામ્યા મારી ચક્રુમાંથી અશ્રુ સરી પડ્યા.

ૐ શાંતિ:

(નવમા પાનાનું ચાલું)

વિગેરે ધર્મચર્યા કરતા હતા. એ વખતે મંત્રિ કપદિ (કુડી વ્યવહારીયો) જે આચાર-ક્ષિતસૂરિનો પરમ ભક્ત હતો અને સમયશ્રીનો પિતા હતો. તેણે આવીને ઉત્તરાસંગના છેડાથી ભૂમિતું પ્રમાર્જન કરીને સૂરજીને વંદન કયું. વંદન કરવાની આવી પ્રાણાલિકાથી કુમાર પાલને આશ્ચર્ય થયું આથી તેણે હેમચંદ્રાચાર્યને પૂછ્યું કે આવી રીતે વસ્ત્રાંચલથી પ્રમાર્જન કરીને વંદન કરવાની વિધિ શું શાસ્ત્રોક્ત છે ? કલિકાલ સર્વજ્ઞે તેને શાસ્ત્રોક્ત વિધિ તરીકે ઓળખાવતાં રાત્રએ વિધિ પણ ગરુડને અંચલ ગરુડ એવું સુચક નામ આપ્યું. ત્યારથી એટલે સં. ૧૨૨૧ થી અંચલ ગરુડ નામ પ્રચલિત થયું. અને તેમાં સમયશ્રી પ્રથમ મહત્તર સાધ્વી થઈ. જેમના પરિવારમાં ૧૦૨ મહત્તર સાધ્વી, ૮૨ પ્રવર્તિની સાધ્વી. ૧૧૩૦ સાધ્વીઓ એમ સર્વે મળી ૧૩૧૪ સાધ્વીનો સમુદાય એમના પરિવારમાં હતો.

અંચલગચ્છના પ્રથમ મહત્તર સાધ્વી સમયશ્રી.

(ગયા અંકનું ચાલુ)

લેખક : શાહ કરમશી ખેતશી ખોના

હું એવી કંઈ કરણી કરું કે જેથી દુર્ગતિ પ્રતિન બળે, તેથી સર્વજ્ઞ જિનેશ્વર દેવે નિરુપદાથી જોયેલો ધર્મ ઉત્તમ શરણરૂપ બાણીને મન વચન અને કાયાના પ્રભાવવડે હે સુસુક્ષ્મો તેને વિવેક યુદ્ધિની શ્રવણ, મનન નિદિધાસ કરી આરાધો; એ વિશે આત્મ-શ્રેયને જોયો. અનાયરૂપ છે તો સનાથ થશે. એવિના જવારવિની જમણામાં તમારો કોઈ સનવારો નથી. અસ્તુ !' જિણ્ય નગરી આચાર્યશ્રીની વાક્ય પટ્ટતાથી મંત્ર મુગ્ધ થઈ. સહારાની વિરાટ રજુબુમિમાં પાણી પાણીની રટણ કરતો, મુગજળને પૂંઠે દોડતો જે કોઈ પરિકલાંત પશ્ચિ આચાર્યશ્રીની વાણી સાંભળેતો પાથિવ તુયાની પરત્વા કર્યા વિના ત્યાંજ ઉભો રહી હૃદયની તૃપ્ત ધીપાયે; તો પછી વસુધરાના મુવાળા ખોળામાં મહાવ્રતા લોકોની વાતશી !

કરોડ દ્રવ્યના હિરાના આમૂયણે ધારણ કરનારી સોમાઈ આચાર્યશ્રીની સંવેગ ભરેલી ધર્મદેશના સાંભળી પ્રભાવિત થઈ. ત્યાંને ત્યાં તેના હૃદયનું પરિવર્તન થયું. સંસારના અસારપણની તેને પ્રતીતિ થઈ. જેમ સ્વપ્નની એકે વસ્તુનું સત્યત્વ નથી તેમ મોહથી આચ્છાદિત સંસારની એકે વસ્તુનું સત્યત્વ નથી. જે સત્ય છે તે શાશ્વત છે એમ આજે તેને સમજાયું. મગ અને મૂત્રની ખાણરૂપ; રોગ વાર્ધક્ય આદિના નિવાસ સમીકાયા કે જેના પર તેને અત્યંત મોહ હતો તેના પરજ આજે તેને સુગચલી ! અહં અને મમ માંજ રાગનારી, શરીરમાંજ નિત્યે અહંમતિ કરનારી પોતાની યુદ્ધિ પર તેને હસવું આવ્યું !

વિજ્રમનું તમિસ્ર અદશ થયું. આત્મામાં જ્ઞાનનું નંગુ કિરણ પ્રવેશ્યું. જ્ઞાન-દર્શન ચારિત્રના શાશ્વત ધન આગળ કિંમતી હીરાએ જાંખા લાગ્યા. એ નશ્વર પ્રકાશને તેણે તરતજ દૂર કર્યો પોતાની વહાલી પરચીસ સખીએ સહિત સોમાઈએ ત્યાંને ત્યાં દીક્ષા-લીધી ! શ્રી વિધિપક્ષ ગરુડમાં તે સમય શ્રીનામે ૧૩૧૫ સાધ્વીમાં મુખ્ય મહત્તર સાધ્વીજ થયા.

કુટી વ્યવહારીએ આચાર્યશ્રીના ઉપદેશથી પાટણમાં ભવ્ય જિનાલય બંધાવ્યું અને તેની મહોત્સવ સહિત પ્રતિષ્ઠા વિ. સં. ૧૧૮૫ માં કરાવી. તેમજ ત્યાં બાર કુવા તથા બાર વાવ પહોંચે બંધાવેલ. સમયશ્રીની દીક્ષા પ્રસંગે પણ ઘણું દ્રવ્ય ખર્ચ કર્યું.

એક વખત મહારાજ કુમાર પાલની સલામાં હેમચંદ્રાચાર્ય, આચાર્યસિદ્ધસૂરિજી (જુઓ ૮ મે પાને)

卐-(૯)-卐

મુહપતિ અને શરીરના પરિવેશજીની પાંચ ગાથાઓ અને એતું સ્પષ્ટીકરણ

લ. પ્રો. હીરાલાલ ર. કાપાડિયા એમ.એ

‘મુહપતિ’ (મુખવસ્ત્રિકા)એ અતુર્નિધ સંઘ માટેનું મહત્વનું એક સાધન છે. એનો ઉપયોગ સામાયિક અને પ્રતિક્રમણ જેવી ધાર્મિક ક્રિયામાં કરાય છે. એને લક્ષીને “મુહપત્તિના પચાસ બોલ” નામની એક કૃતિ ગુજરાતીમાં રચાયેલી છે. એનો રચના સમય તેમ જ એ કૃતિનું મૂળ તથાવા માટે આજે કેટલાંક વર્ષોથી હું પ્રયાસ કરું છું. એવામાં કેટલાક મહિના ઉપર શ્રી નારાયણજી શામજી મોમાયાએ મને દવ. લીમસિંહ માણેકે અને ૧૯૭૫માં પ્રકાશિત નિમ્નલિખિત જીર્ણીકૃત પુસ્તક એઈ જવા આપ્યું હતું

“શ્રીયદ્વિધિ પત્રગચ્છીવ શ્રાવણનાં દૈવસિકાદિક પાંચ પ્રતિક્રમણસૂત્ર અર્થ સહિત.”

આમાં પૃ. ૪૩-૪૬ માં મુહપતિ તથા શરીર પરિવેશજી ગાથા શીર્ષક પૃષ્ઠે પાંચ ગાથા તેમજ ગુજરાતી અર્થ આપ્યાં છે. આ ગાથાઓ નીચે મુજબ છે.

સુતતથ તત્તદિદ્વિ દસંગ મોહતિગં ચ રાગતિગં ।
 દેવાદૃત્તતિગં તદ્ય અદેવાદૃત્તતિગં ॥ ૧ ॥
 નાળાઈતિગં ચ તઞ્જિરાહ્ણયં તિન્નિ ગુત્તિ દળ્હતિગં ।
 હ્ય મુહ્ણાન્તમ પઢિલેહ્ણાઈ કમ્પસો વિચિન્નિજ્જા ॥ ૨ ॥
 હાસો સા ? રહ્ણરદતિગં મયસોગદુરાન્ઢ્યા ય વજ્જિજ્જા
 મુયજુયલે પેહ્ણતો સીસે અસત્થજ્જસતિગં । ૩ ॥
 ગારતિગં ચ વયળે વયરિ સલ્લતિગં કમ્પાયચક પિટ્ઠો ।
 પયજુઅલ છજીવવહ્ તમુપેદ્ધાગ વિન્નગમિણ ॥ ૪ ॥
 જહ્ણિ પઢિલેહ્ણાઈ હેક જિયર કમ્પણે જિણનાં વ ।
 તદ્ધિ હિમં મળમહ્ણનિન્નન્તણદ્ધ મુણિ વિન્નિ ॥ ૫ ॥

આ પાંચ ગાથાઓ સિરે વર્ષ જેટલી તો પ્રાચીન છે જ. એતું મૂળ તથાવામાં આવે તો એની પ્રાચીનતા નક્કી કરાય.

સ્પષ્ટીકરણ-ઉપર્યુક્ત પહેલી બે ગાથામાં મુહપત્તિની પરિવેશજી (પ્રતિ લેખના)ના નિરીક્ષણના ૨ બોલ દર્શા છે. મુહપત્તિને પહેલે પાસે સૂત્રનું અને બીજે પાસે અર્થનું તત્વ સમ્યક પ્રકારે હૃદયને વિષે ધરું અહસ ચિન્તવતી મુહપત્તિને ઉઠેલીને એનાં બંને પાસાં સર્વત્ર જોવાં, આ દષ્ટિ પ્રતિલેખના રૂપ મુહપત્તિની પહેલી પ્રતિલેખના ધમ્ ત્યાર બાદ મુહપત્તિને ફેરવી બે હાથે એને પકડીને નચાવસવારૂપ ત્રણ ત્રણ ઉચા પકબોણ (પ્રસ્ટેટક)-એકેક હાથે કરવા અર્થાત્ મુહપત્તિને ખંભેરવી તેમાં હાથે હાથે કરતાં સમ્યકત્વ મોહનીય, મિશ્રમોહનીય અને મિથ્યાત્વમોહનીય એમ દર્શનમોહનીયના ત્રિકલે

ત્રણના અસુદાયને હું પરિહરું-ત્યાગ કરું એમ ચિન્તવવું જમણે હાથે મુહપત્તિ ખંખેરતી વેળા કામરાગ, રોનેહરાગ, અને દષ્ટિરાગ એ રાગત્રિક હું પરિહરું છું એમ ચિન્તવવું આમ મુહપત્તિને ખંખેરવા આ એની છ પ્રતિલેખતા થઈ.

પછી મુહપત્તિનું એક પડવાની એ મુહપત્તિના ત્રણ વધૂટક કરી એને જમણા હાથની આંગળીનાં આંતરામાં વચમાં ભરાવી હાથની ઉપર ત્રણ અકખોડા (આરેશ્ટ) અને ત્રણ પકખોડા કરવા મુહપત્તિને ઊંચી રાખી હાથને અડકે નહિ તેમ એને ત્રણવાર ખંખેરવી તે ત્રણ અકખોડા કહેવાય છે. જ્યારે ત્રણવાર પ્રયાજનારૂપ પસલીમાંથી મુહપત્તિને ઘસી કાઢવી તે ત્રણ પકખોડા કહેવાય છે આમ ૧૮ પ્રતિલેખતા થાય અને છ ત્રિક થાય. એ વેળા શું શું ચિન્તવું તે હવે સૂચવાય છે.

દેવતત્ત્વ, શુદ્ધતત્ત્વ અને ધર્મતત્ત્વ એમ દેવાદિતત્ત્વત્રિક હું આદરું ત્રણ અકખોડા હાથની ઉપર હાથને ન લાગે તેમ ત્રણવાર મુહપત્તિ ખંખેરવી વળી કુલંક, કુચરૂ અને કુધર્મરૂપ અદેવદિતત્ત્વત્રિકને હું પરિહરું એ ત્રણ પકખોડા હાથ ઉપર પ્રયાજનારૂપ હાથ ઉપર ઘસી કાઢવા.

જ્ઞાન, દર્શન અને ચરિત્ર એ જ્ઞાનાદિત્રિકને હું આદરું એ ત્રણ અકખોડા કરવા હાથની ઉપર ત્રણવાર મુહપત્તિને ખંખેરવી તેમજ જ્ઞાનાદિત્રિકની વિરાધના હું પરિહરું એમ ચિન્તવતાં ત્રણ પકખોડા દરીએ મુહપત્તિને ત્રણવાર ઘસી પૂર્ણવી.

ત્રીજી વારના અકખોડામાં મનોરુપિત, વચનરુપિત અને કાયરુપિત એ રુપિતત્રિક હું આદરું એમ ચિન્તમાં હાથ ઉપર મુહપત્તિ ત્રણવાર ખંખેરવી, ત્રીજા ત્રણ અકખોડામાં મનોદંડ, વચનદંડ અને કાયદંડ એ દંડત્રિકને પરિહરું હું એમ ચિન્તવવું.

આ પ્રમાણે સુદેવાદિકત્રિકથી માંડીને ત્રણ ત્રિક ત્રણ અકખોડા આદરયાથી અને ત્રણ પકખોડાના ત્રણત્રિકનો ત્યાગ કરવાથી મુહપત્તિની હાથ ઉપરની ૧૮ પ્રતિલેખતા થઈ. એમાં અગાઉ કરેલી સાત ઉમેરતાં ૨૫ થઈ ને સુખામન્તક અથાત્ મુહપત્તિની ૨૫ પ્રતિલેખના અનુક્રમે મનમાં ચિન્તવી, હવે હવે શરીરની ૨૫ પ્રતિલેખના—કયા કયા અવયવની કેટલી કેટલી વાર પ્રતિ લેખના કરવી તે ત્રીજી અને ચોથી જાણમાં કહ્યું છે. સૌથી પ્રથમ એ ભૂમિઓની પ્રતિલેખના કરાય છે. કાખા હાથની ભૂમિની પ્રતિ લેખના કરતી વેળા હારચ, રતિ અને અરતિના ત્રિકને પરિહરું એમ ચિન્તવવું, અને જમણા હાથની ભૂમિની પ્રતિલેખના કરતી વેળા ભય, રોઠક અને જુશુપ્સા એ ત્રણને

પરિહૃતું એમ ચિન્તવવું. આમ બે ભૂમિની છ પ્રતિલેખના થઇ.

મસ્તાની ત્રણ પ્રતિલેખના વખતે કૃષ્ણ લેશ્યા, નીલ લેશ્યા અને કાષેત લેશ્યા એ ત્રણ અપ્રશસ્ત લેશ્યા પરિહૃતું છું એમ ચિન્તવવું.

પછી મુખની ત્રણ પ્રતિલેખના કરતાં ઋદ્રિ ગૌરવ, રત્નગૌરવ અને શાતાગૌરવ એમ ગૌરવત્રિક હું પરિહૃતું છું એમ ચિન્તવવું.

ઉદરથી હૃદયની ત્રણ પ્રતિલેખનાના સમયે માયાશલ્ય, નિદાનશલ્ય અને મિથ્યાત્વશલ્ય એ શલ્યત્રિકને પરિહૃતું છું એમ ચિન્તવવું.

પૂંડની બે બાહુના બે પાસાની પ્રતિલેખના કરતી વેળા એકેક પાસે બંનેને પૂંજતો ક્રોધ, મન, માયા અને લોભ એ કપાયચતુષ્ટને હું પરિહૃતું છું એમ ચિન્તવવું.

પદયુગલની એટલે બે પગની પ્રતિલેખના કરતાં એકેક પગને ત્રણ ત્રણ વાર પૂંજતો પૃથ્વીકાય, જલકાય, અગ્નિકાય, વાયુકાય વનસ્પતિકાય અને ત્રસાકાયની એમ છ પ્રકારના જીવોને વચને હું પરિહૃતું છું એમ ચિન્તવવું.

આમ બે ભૂમિની ૬, મસ્તકની ૩, મુખની ૩, હૃદયની ૩, પૂંડના બંને પાસાંની મળીને ૪ અને બંને પગની ૬ એમ ૨૫ શરીરની ૨૫ પ્રતિલેખના બાબતી.

જો કે પ્રતિલેખનાનો હેતુ ભગ્ય જીવને જીવની રક્ષા કરવાનો છે. એવી જિનાસા છે તો પણ અનુરૂપ મકંડને નિયંત્રિત કરવા માટે એ છે એમ મુનિઓ કહે છે. આમ પાંચમી ગાથામાં કહ્યું છે સૌથી પ્રથમ સદ્ગુણ-શ્રદ્ધા કર્ત્રી પચાસ બોલની શરૂઆત કરાય છે. પછી સુખ્યત્ત્વે અમુક અમુક ત્રિકોને અને એક ચતુષ્કને પરિહૃત્વં અને આદ્યહું અમુક ત્રિકોને અને છ કાયની રક્ષા કરૂં એવી બાબતો રજૂ કરાય છે. તેઓ દર્શનમોહનીય, રાગ, ક્રોધવાદિ, જ્ઞાનદિ, દંડ, હાસ્ત્યાદિ, લયાદિ, અપ્રસ્ત લેશ્યા, ગારવ અને શલ્ય એમ દસને લગતાં ત્રિકો તેમજ એક ચતુષ્ક અને છ કાયજીવની વિરાધના પરિહરવા તેમજ સુદેવાદિ, જ્ઞાનાદિ, અને શુષ્ઠિ એમ ત્રણને અંગેનાં ત્રિકો આદ્યહું આ ૩૦+૪+૬+૬=૪૬ બોલને પ્રસશ્વહૃણારૂપ બોલમાં ઉમેરતાં ૫૦ થાય છે. પુરુષાદિની કાયિક પ્રતિલેખના પુરૂષોને અલખવોની પચ્ચીસે પ્રતિલેખના હોય, સાધ્વીઓનું મસ્તક પ્રતિક્રમણ કરતી વેળા ન આડું હોય લેખના એમને હોય પરંતુ છાતી બે પાસાં એટલે બે ખભા અને બે બગલો દાંડેલાં હોય એટલે એ અવયવોની અનુક્રમે ૩+૨+૨=૭ પ્રતિલેખના ન હોય આથી એમને ૧૮ પ્રતિલેખના હોય જ્યારે શ્રાવિકાઓનું મસ્તક દાંડેલું હોઈ એને એ ત્રણ પણ ન હોય એટલે કે શ્રાવિકાઓને તો ૧૫ પ્રતિલેખના હોય.

પાંચ આશય સ્વરૂપ :-

સુતિ વિવેકમંદવિજય મ. સા.-ટીઆચુરી

આત્માનું સ્વરૂપ, મૂળ પ્રાપ્તિ રૂપ કળ તે પરિણામોના બેદો પૈથી આશય જ્યાં મન-વચન અને કાયાની ચોટા વ્યાપાર, તે હાથ વિનાની માત્ર અસાર ડબ્બ ક્રિયા બચુવી સાવે ઉપયોગ: તે ક્રિયાનું પવિત્ર પ્થાન, તે ધર્મનું રત્ન આત્મ લક્ષણ છે. ચિત્તે વાસો પ્રવચ્ચ સન્નિ પ્રસવ. તે ચિત્ત-મનથી જે ઉત્પન્ન થાય તે ધર્મ જે પ્રતિપેધ રૂપ ક્રિયા મનથી જ પ્રવર્તે છે તે ક્રિયાનું અધિકરણ-સ્થાન સાધન દેહ શરીર છે અને તેનું પેરણે મન છે કે બોજનની સમાન દીર્ઘકટિક અવ્યસ્ત મિથ્યેત્વાદિ પાપોને જે અમન-બોજનની તુલ્ય સમ્પ્રાપ્તિ સ્વરૂપને કષ્ટ માનતો નથી જે કુદાડો છે, તે અધિકરણ સાધન જ દ્રાપ્તો સંગ કરીને તેના બનિસાઈ વૃક્ષો-વનને કપાવે છે તેમ શરીર અધિકરણથી મન પ.પ્રવર્તથી અત્માને આણે જણાવે છે. પ્રવત્ત વચ્ચ બેદથી વનિક્ષાએ પ્રવૃત્તિ કરી શકે છે

પ્રારમ્ભ્યતે ન ચલુ વિવ્તમચેન નીચૈઃ, પ્રારમ્ભ્ય વિવ્તવિહત વિરમંતિ મધ્યમાઃ । વિધ્નોઃ પુનઃ પુનરપિ પ્રતિહન્યમાનાઃ પ્રારમ્ભ્ય ઉત્તમજના ન પરિત્યજન્તિ તેમ ઉત્તમ જોનાની અપેક્ષાએ દર્શાત સાર ગ્રહણ કરવા યોગ્ય વ્યવહાર, જે શ્રેય કલ્યાણકારી છે. ધર્મનું લક્ષણ સર્વ શાસ્ત્રો વડે અતિશુદ્ધ હોય તેમજ આદિ-મધ્ય અને અંતે યદાદિ મધ્યાંત કલ્યાણમ્ જેમાં કલ્યાણ કુલને જ અર્પણ કરે છે જે જ્યે દર્શનશાસ્ત્રોની નિયોડ રૂપ, સુવર્ણ જેવું તપ-હેદ ધર્મણી કમોટીદારા શુધ્ધ હથેણી વડે ધર્મ જે કૂટે જતાં પશુ અંડિન ન થાય તેવું સર્વાંગમ પરિશુદ્ધ સર્વ પ્રકારે શુધ્ધ નિર્દોષ તથા સ્વીકાર્ય હોય, જેવું મોઢક કે સાકર લક્ષણથી નિતાન્ત તેવું.

ધર્મશ્ચિત્ત પ્રમચ્ચો યતઃ ક્રિયાધિકરાશ્ચયં કાર્યં ।

મલ્લવિગમે નૈતલ્લુ પુષ્ટયાદિમદેપુ વિનયેઃ ।

શીમાન હરિભદ્રસુરિ મ.સા સ્વરૂપ દર્શક પાંડવર્મા જણાવે છે કે નિશ્ચયેન રાગ જે રંજનનું કારણ છે, તેવાં દુષ્ટ તે કાંપનું મોહતે માયા મમતનું, કપાપતે સૂર્જાનું પ્રમાદ વ્યસન તે આ સક્રિત પૂર્વકનું આદિથી રહિત જે મળોથી અને પુષ્ટિ તથા શુધ્ધિમય એવું જેવું ચિત્ત તેજ ધર્મ લોગ શ્ચિતવૃત્તિ નિરોધઃ । જેમાં માર્ગાનુસારી પશ્ચં સંભવે પરંતુ અભવ્ય કે મિથ્યાત્વી દુર્ભવ્યમાં સંકેદપ પુર્વક જે વિહિતા ચરણ તેવું નિષિધ્ધ ત્યાગ રૂપ ન જ સંભવે સિદ્ધનું અચ્યુ' પણ શિયાળ-ધેરા બેથું ઉછરે તેવું ત્રિપય વિકાર ભાગમાં આત્મા પોપાય તેવું જપારે ૧૦/૧૪ પુર્વના અચ્યાસી ભવ્ય તે અન્ય સિદ્ધને જોતાં જાણે તેમ ચિત્તની તથા શુધ્ધિ અને છે.

મીક્ષેક ચોજનાત્ યોગઃ જે ક્રિયાના અનુબંધ (તે પુષ્ટિ તથા શુધ્ધિ) નદી ગોળ ન્યાયે અંધી ભેદ યથાપ્રવૃત્તિ કરણ બાદ અપુર્વકરણ પ્રકારના પરાકમથી બેદો નાંખીને અનિવૃત્તિ અંતરકરણ કરે છે.

બેદો વડે અસંખ્ય આશયો છે. તે અનેકાંત પક્ષથી પ્રાપ્તે આ પાંચમાં જ સમાવેશ થાય છે. પરમાર્થનો લાભ તે પુષ્ટિ અને શુધ્ધિનો અનુબંધ પ્રવર્તે છે.

(કંમરાઃ)

જૈનોના પર્વો અને તેનો ટુંકો ઇતિહાસ

૧ એસતુ પર્વ કારતક સુદ ૧ એને હીવાળી ઉર્ફે દીપાવિકા પર્વના નામથી ઓળખવામાં આવે છે. આગલા વર્ષના આસો વદ અમાવાસ્યાની રાત્રે મહાવીર સ્વાર્ન સુકિત ગયા અને ગૌતમ સ્વામીને દેવળજ્ઞાન ઉપજ્યુ તે નિમિત્તે જૈનો એને હીવાડી તરીકે ઉજવે છે અને ભાવ ઉધોનરૂપી મહાવીર ભગવાન નિર્વાણ પામ્યા તેથી દ્રવ્ય ઉધોત તરીકે તે દિવસે ભગ્વ હીવા પ્રગટાવવામાં આવે છે અન્ય ધર્મગ્રંથો એ દિવસે નવા વર્ષ તરીકે ઉજવે છે. આ દિવસે દરેક શહેરના જૈનો પોત પોતાના ગામો ક્ષી મંદિરો વિ. ના દર્શન કરવા જાય છે

૨ કારતક સુદ પાંચમ જૈનો આ પર્વને જ્ઞાન પંચમી તરીકે ઉજવે છે. જૈનેશ્વર એ પર્વ સૌભાગ્ય પાંચમ લાભ પાંચમ વિ. તરીકે ઉજવે છે જૈનોએ દિવસે જ્ઞાનની પૂજા કરે છે અને જીના હસ્તલિખિત પુસ્તકો વિનું પૂજન કરે છે. એ દિવસે વ્યાખ્યાનમાં વરત ગુણ મુંજરાની કથા કહેવામાં આવે છે. અપોરે જ્ઞાનપંચમીના દેવ પણ વંદાય છે. જ્ઞાનની આરાધના અને વિરાધના કૃણોનો અને પરિપાકોની સમજણ આપવામાં આવે છે. ૩ કારતક સુદ ચૌદશ જૈનોએ જૈનેતરોની માફક વર્ષના ત્રણ વિભાગો માન્યા છે. તેમજ કારતક, કાગણ અને અપાડ મહિના એમ કરીને ત્રણ વિભાગો ગણ્યા છે અપાડ સુદ ૧૪ થી કારતક સુદ ૧૪ સુધી જૈનોના સાધુઓ એકઠાં હોયે ચાતુર્માસ ગણે છે. જૈનેતર સાધુ સંન્યાસી પણ મોટે ભાગે એજ પ્રમાણે કરે છે. જૈનેતર કારતક સુદ ૧૧ ને મોટા પર્વ તરીકે દેવકાંડી અગીયારસ તરીકે માને છે. ત્યારે જૈનો કારતક સુદ ૧૪ અને ૧૫ ને મોટા પર્વ તરીકે માને છે. કારતક સુદ ૧૪ ના રોજ તપશ્ચર્યો વિ. કરવામાં આવે છે અને પ્રતિકંભણ વિ. કરવામાં આવે છે દેવ વંદનો કરાય છે એ દેવ વંદનો જીદા જીદા રચનાઓના બનાવ્યા છે આ દિવસનો જૈનો મૌન ચૌદશ તરીકે માને છે

૪ કારતક સુદ ૧૫ કારતકી પૂનમ તરીકે ઓળખાય છે. એ પર્વ જૈનો તેમજ જૈનેતરો મોટા પર્વ તરીકે માને છે જૈનેતરો પોત પોતાના મંદિરોમાં જાય છે અને ગુરૂઓનું પૂજન વિ. કરે છે. ત્યારે જૈનો એ પર્વને મહાન અને ઉત્તમ પર્વ તરીકે માને છે. ખાસ કરીને પાલીતાણા તીર્થમાં એ દિવસ મોટો મેળો ભરાય છે. ચાતુર્માસમાં વરસાદ વિ ના કારણે સિદ્ધગિરિ ઉપર ચઢીને જવા કરવાની બંધ હોય છે તે એ દિવસે પાછી શરૂ થાય છે તેની ખુશાલીમાં જૈનો ઠેર ઠેર પોતાના શહેરોમાં અને ગામોમાં એ પર્વ ઉજવે છે. એજ દિવસે સાધુ-સાધવીજીઓના ચાતુર્માસો મનવાય છે અને બીડુ ખંડીયા વિનું ભાથું અપાય છે આ દિવસ પછી પડવાના દિવસે જૈનો ભાણ પડવા તરીકે ઓળખે છે (ભાણ પાસો વિ. ખાવાંની છુટ મળે છે તેથી)

ઉપદેશક કથાસંગ્રહ (૧) ધર્મદત્ત અને સુરૂપાની કથા [કુશિન અને સ્ત્રીચરિત્ર વિષે]

આ ભરતશ્વરમાં વાણુરસી નગરી અપૂર્વ શોભાને ધારણ કરતી હતી. એ નગરીમાં મહાબલ નામે રાજા રાજ્ય કરતો હતો. તે નગરીમાં રાજાને પણ માનવા યોગ્ય, લક્ષ્મીએ કરીને ધીન્ને દુષ્કર હોય તેવો અને દ્રવ્ય મેળવવાના ઉપાયમાં ચતુર યશોધર નામે શ્રેષ્ઠી રહેતો હતો. જેમ ગિરીશને ગૌરી હતી તેમ યશોધર શ્રેષ્ઠીને મનોરમા નામે પ્રિયા હતી, જેના સંગમવડે યશોધર પોતાનો કાળ સુખમાં વ્યતીત કરતો હતો. એવી રીતે યુગની આની પેઢે પુત્રરહિતપણે તેમનો ઘણો કાળ ગયો. અનુક્રમે સુકૃતના પ્રભાવે ધર્મદત્ત નામે તેમને પુત્ર થયો. યોગ્ય વયે તેને ભણાવી, યુવાવસ્થામાં તે જ નગરના શ્રીશેષ શ્રેષ્ઠીની સુરૂપા નામની કન્યા સાથે તેનાં લગ્ન કર્યાં. પિતાની મહેરબાનીથી દુકાનના વ્યાપારસાગરથી દૂર રહેતો ધર્મદત્ત પત્ની સાથે સત્તિદિવસ લોગ લોગવવામાં જ સમય નિર્ગમન કરવા લાગ્યો.

એક દિવસ પુણ્યવૃક્ષનાં પાડેલાં ફળની માફક હુશોભિત અલંકાર ધારણ કરીને ધર્મદત્ત સરખે સરખા મિત્રોની સાથે શહેરમાં ફરવા ગયો. માર્ગમાં તે અનેક પ્રકારની કીડા કરતાં ચાલ્યાં જતો હતો. કરતુરીયા મૃગની માફક તેને સુગંધયુક્ત જોઈને લોકો જેમ ગમે તેમ ખોદવા લાગ્યા. કોઈ તેના ભાગ્યની પ્રશંસા કરવા લાગ્યા-“ અહો ! જોયું એવું આ અદ્ભુત ભાગ્ય ! કે જેના પ્રભાવે જન્મે મનુષ્ય છતાં તે દેવની માફક ચઢિ લોગવે છે.”

ખીનઓ ખોલ્યા-“ એમાં એની શું પ્રશંસા કરે છે કે જે પિતાએ સ્વીકાર કરેલી ઉપાર્જન કરેલી લક્ષ્મીને માતાની માફક લોગવે છે ! પ્રશંસા તો એના તાતની કરવી કે જે એવો વ્યય સહન કરે છે, કેમકે કિલ્લ પુત્ર પણ પિતાને તો પ્રિય હોય છે”

એ પ્રમાણે લોકશ્રુતિ સાંભળતો ધર્મદત્ત વિચારમાં પડ્યો કે-“પરોલેપુ પૂર્વોક્તાન્માન્વ ક્ષિતિ ન્યાયઃ” વૈયાકરણી લોકો “ પૂર્વ” કહેલ કરતાં પછી કહેલ માન્ય રાખવું ” એવો ન્યાય માને છે, માટે જગતમાં સત્યવાદી ઉપર શું કોપ કરવો ? સાચું કહેનાર તો હુલ્લ લોય છે. યુવાવસ્થામાં પિતૃધનનો વ્યય કરનાર-હું પણ એ ન્યાય નથી બાણતો. પિતાને વૈભવ કોના માટે છે ? જે કાણો હોય, અંધ હોય કે પાંગળો હોય-એવી ખોટી ખાંપણવાળો કાંઈ પણ વ્યવસાય કરવાને અશક્ત હોય એ જ પિતાના વૈભવનો ઉપયોગ કરે. અન્યથા તો તેને અપયશરૂપી લતાના અંકુર સમાન સમજવો ” એવા વિદ્વદ્વરૂપ પ્રચંડ વાયુવડે શોભાયમાન તેના ચિત્તરૂપી સમુદ્રને વિષે ધન ઉપાર્જન કરવાની આશારૂપી ઉદ્ભવ કલ્પેલ ઉત્પન્ન થયા. તરત જ ધર્મદત્ત પોતાના મકાને આવી પિતાને વિનંતિ કરવા લાગ્યો-“ પિતાશુ ! લક્ષ્મીની ઇચ્છાએ હું દૂર દેશાંતર જવાને ઇચ્છું છું, માટે મને રજા આપો.”

(કમશ)

No Reg. B.V.-37

(મયા અંકથી ચાલુ) **વિશ્વમાન્ય ધર્મ** (ટાહસ)

શુકલધ્યાને પરિચલ ગણે	હિંસા હિંસામાં ફેર છે
સ્વ પર હિંસા વિલાસ	કેવળીને છંદસ્થ
કેવળી છંદસ્થ જુઓ	પ્રભાતસૂર્ય સમસમ કેવળિ
હિંસા અહિંસાદિ ભાસ ૧૫૬	મધ્યાન સમ છંદસ્થ ૧૬૨
ધર્મ દયાને રક્ષણ કરે	મન અહિંસા ભાવની
સ્વ.પર અહિંસા વિલાસ	વાચા અહિંસા મૌન
આર્તારોદ્ર દયાને કરે	કાપ અહિંસા આસને
સ્વ.પર હિંસા નિવાસ ૧૬૦	આસન અહિંસા ધ્યોન ૧૬૩
અહિંસે અહિંસે ફેર છે.	અહિંસા મન વાચાતણી
કેવળીને છંદસ્થ	વાચા અહિંસા કાપ
મધ્યાન સૂર્ય સમકેવળ	કાપ અહિંસા અભયની
પ્રભાત સમ છંદસ્થ ૧૬૧	અભય અહિંસા રહાય ૧૬૪

સ્વચીતા : શાહ ચતુર્ભુજ હરજીવનદાસ. (કમશા:)

* સ્થાનિક સમાચાર *

સ્વ. કુંવરજીભાઈ આણંદજીની ત્રીશમી સંવત્સરી દીન નિમીત્તે પોષ સુદ ૧૧ ને શુક્રવારના રોજ સભાનાં હોલમાં પ્રભુજી પધરાવી પાર્શ્વનાથ પંચ કથાણી પુબ શેઠ શ્રી છોટાલાલ નાનચંદ તથા બેન જશકુંવરબેન કુંવરજી તથા શેઠશ્રી પોપટલાલ સાકલચંદ તરફથી ભણાવવામાં આવી હતી.

પ્રકાશક : જયંતિલાલ મગનલાલ શાહ, શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા-ભાવનગર.
મુદ્રક : કુતેચંદ ખોડીદાસ ગાંધી, શ્રી અરજોદય પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ-ભાવનગર.